REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PAZINU
Franjevačke stube 2
52000 Pazin

Poslovni broj: 1 P-249/2026-38

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Pazinu, po sucu Luki Zeniću, u pravnoj stvari tužiteljice Nele Travalja, OIB: 08969297804 iz Belaja, Barešići 19, zastupane po punomoćniku Goranu Okmaci, odvjetniku u Pazinu, 25. rujna 4, protiv 1. tuženika Josipa Boboškića, pok. Ivana, nepoznatog boravišta, zastupanog po privremenom zastupniku Bojanu Zustoviću, odvjetniku u Pazinu, Franine i Jurine 7, 2. tuženika Roberta Zochila iz Trsta-Trieste, Via Limitanea 12/1, Republika Italija i 3. tuženice Cristine Zochil iz Trsta-Trieste, Via Pietro Zorutti 24, Republika Italija, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 12. listopada 2026., u prisutnosti tužiteljice s punomoćnikom te u odsutnosti uredno pozvanog privremenog zastupnika, 6. studenog 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je tužiteljica stvarna vlasnica nekretnine označene kao k.č. 325 pašnjak 1735 m2 upisane u zk. ul. br. 7 k.o. Belaj, pa je slijedom toga tuženik dužan u roku od 15 dana priznati to pravo vlasništva i trpjeti prijenos suvlasničkog dijela u zemljišnoj knjizi sa njegova imena na ime i vlasništvo tužiteljice u cijelosti, temeljem ove presude po pravomoćnosti.

II Utvrđuje se da je tužiteljica stvarna vlasnica nekretnina označenih kao k.č. 1/75 šuma 38595 m2, k.č. 186/31 pašnjak 8571 m2, k.č. 312/42 pašnjak 8083 m2, k.č. 322/12 šuma 13810 m2, k.č. 322/14 pašnjak 2180 m2, k.č. 327 pašnjak 3111 m2, k.č. 328 šuma 2865 m2, k.č. 329/2 šuma 4133 m2, k.č. 330 oranica 946 m2, k.č. 331 livada 1726 m2, k.č. 332 pašnjak 13520 m2, k.č. 333/1 oranica, pašnjak 14512 m2, k.č. 333/2 oranica 626 m2, , k.č. 391 pašnjak 464 m2, k.č. 396/1 pašnjak, neplodno 2347 m2, k.č. 396/2 oranica 364 m2, k.č. 397/1 vinograd 3575 m2, k.č. 397/2 oranica 827 m2, k.č. 401/1 pašnjak, oranica 3615 m2, k.č. 401/2 pašnjak 509 m2, k.č. 401/3 pašnjak 556 m2, k.č. 402 oranica 507 m2, sve upisane u zk. ul. br. 269 k.o. Belaj, pa je slijedom toga tuženik dužan u roku od 15 dana priznati to pravo vlasništva i trpjeti prijenos suvlasničkog dijela u zemljišnoj knjizi sa njegova imena na ime i vlasništvo tužiteljice u cijelosti, temeljem ove presude po pravomoćnosti.

III Utvrđuje se da je tužiteljica stvarna vlasnica nekretnine označene kao k.č. *74 kuća 80 m2 upisane u zk. ul. br. 349 k.o. Belaj pa je slijedom toga tuženik dužan u roku od 15 danapriznati to pravo vlasništva i trpjeti prijenos suvlasničkog dijela u zemljišnoj knjizi sa njegova imena na ime i vlasništvo tužiteljice u cijelosti, temeljem ove presude po pravomoćnosti.

IV Utvrđuje se da je tužiteljica stvarna vlasnica nekretnine označene kao k.č. 338 oranica upisane u zk. ul. br. 401 k.o. Belaj, pa je slijedom toga tuženik dužan u roku od 15 dana priznati to pravo vlasništva i trpjeti prijenos suvlasničkog dijela u zemljišnoj knjizi sa njegova imena na ime i vlasništvo tužiteljice u cijelosti, temeljem ove presude po pravomoćnosti.

V Nalaže se tužiteljici Neli Travalja da privremenom zastupniku Bojanu Zustoviću isplati razliku predujma na ime troška rada i postavljanja u visini od 250,00 EUR u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je ovom sudu 8. srpnja 2025. podnijela tužbu radi utvrđenja prava vlasništva nekretnina oznake kč.br. 1/75, u naravi šuma, površine 38.595 m2, kč.br. 74 ZGR., u naravi kuća, površine 80 m2, kč.br. 186/31, u naravi pašnjak, površine 8.571 m2, kč.br. 312/42, u naravi pašnjak, površine 8.083 m2, kč.br. 322/12, u naravi šuma, površine 13.810 m2, kč.br. 322/14, u naravi pašnjak, površine 2.180 m2, kč.br. 325, u naravi pašnjak, površine 1.735 m2, kč.br. 327, u naravi pašnjak, površine 3.111 m2, kč.br. 328, u naravi šuma, površine 2.865 m2, kč.br. 329/2, u naravi šuma, površine 4.133 m2, kč.br. 330, u naravi oranica, površine 946 m2, kč.br. 331, u naravi livada, površine 1.726 m2, kč.br. 332, u naravi pašnjak, površine 13.520 m2, kč.br. 333/1, u naravi oranica i pašnjak, površine 14.512 m2, kč.br. 333/2, u naravi oranica, površine 626 m2, kč.br. 338, u naravi vinograd, kč.br. 391, u naravi pašnjak, površine 464 m2, kč.br. 396/1, u naravi pašnjak i neplodno, površine 2.347 m2, kč.br. 396/2, u naravi oranica, površine 364 m2, kč.br. 397/1, u naravi vinograd, površine 3.575 m2, kč.br. 397/2, u naravi oranica, površine 827 m2, kč.br. 401/1, u naravi pašnjak i oranica, površine 3.615 m2, kč.br. 401/2, u naravi pašnjak, površine 509 m2, kč.br. 401/3, u naravi pašnjak, površine 556 m2 te kč.br. 402, u naravi oranica, površine 507 m2, sve upisane u zk.ul. 7 k.o. Belaj. Prema zemljišnoknjižnom stanju tužiteljica je na predmetnim nekretninama upisana kao suvlasnica u 33/72 dijela, 1. tuženik Josip Boboškić u 9/72 dijela, 2. tuženik Roberto Zochil u 4/72 dijela, 3. tuženica Cristina Zochil u 16/72 dijela, dok je pok. Luigi Zochil, pravni prednik 2. i 3. tuženika, upisan u 10/72 dijela. Tvrdi da je predmetne nekretnine naslijedila od svojih pravnih prednika te da su se one i prije toga nalazile u samostalnom posjedu njezina oca i njegovih pravnih prednika. Navodi da su ih oni zajedno s članovima svojih obitelji koristili kao vlastite, za potrebe obitelji, sve do svoje smrti, nakon čega je takav posjed nastavila tužiteljica. Prema njezinim navodima, takvo posjedovno stanje traje desetljećima, bez protivljenja ili ometanja bilo koje treće osobe, a posjed je cijelo vrijeme izvršavan mirno, samostalno i pošteno. Stoga smatra da je, uračunavanjem vremena posjedovanja svojih pravnih prednika, protekom zakonom propisanog vremena stekla pravo vlasništva predmetnih nekretnina dosjelošću, pa predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev.

2. Presudom zbog ogluhe od 12. siječnja 2026., prihvaćen tužbeni zahtjev u odnosu na 2. tuženika Roberta Zochila i 3. tuženicu Cristinu Zochil, osobno i kao nasljednike pok. Luigia Zochila, dok je istim aktom tužba u odnosu na 1. tuženika Josipa Boboškića bila odbačena.

3. Odlučujući o žalbi tužiteljice Županijski sud u Bjelovaru je rješenjem, poslovni broj: Gž-195/2026-2 od 24. ožujka 2026. ukinuo navedeno rješenje o odbacivanju tužbe i predmet vratio ovom sudu na ponovan postupak u odnosu na 1. tuženika Josipa Boboškića.

4. Rješenjem ovog suda, poslovni broj: P-249/2026-20 od 20. travnja 2026. 1. tuženiku Josipu Boboškiću, kao osobi nepoznatog boravišta, postavljen je privremeni zastupnik Bojan Zustović, odvjetnik u Pazinu, na temelju članka 84. stavka 1. i stavka 2. točke 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 96/08 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08. – ispravljene, 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst 25/13., 89/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25.; dalje u tekstu: ZPP), s pravom i dužnošću zastupati 1. tuženika te savjesno se brinuti o njegovim pravima i obvezama u ovom postupku.

5. Privremeni zastupnik 1. tuženika u odgovoru na tužbu od 24. travnja 2026. usprotivio se tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, ne protiveći se pritom izvođenju dokaza koje je predložila tužiteljica. Osporio je da se tužiteljica, sama ili preko svojih pravnih prednika, nalazi u neprekinutom i nesmetanom posjedu predmetnih nekretnina, kao i da je njezin posjed istinit i pošten, te je predložio da se nakon provedenog dokaznog postupka tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan. Ujedno je zatražio naknadu troška zastupanja na ime sastava odgovora na tužbu u visini od 250,00 EUR.

6. Radi razjašnjenja, a za ovaj postupak odlučnih okolnosti te radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja sud je tijekom postupka pročitao cjelokupnu dokumentaciju koja prileži spisu predmeta i to: izvadak iz zemljišne knjige, broj: 7 k.o. Belaj (list spisa 4-5), prijepis posjedovnog lista, broj: 15 Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Pula-Pola, Odjela za katastar nekretnina Pazin od 8. srpnja 2025. (list spisa 6-7), proveo uviđaj na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke Slobodana Đekića, pročitao nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke Slobodana Đekića (list spisa 151-152), saslušao svjedoke Dragana Runka i Zorka Ivića te tužiteljicu u svojstvu parnične stranke.

7. Tužbeni zahtjev je osnovan.

8. Predmet spora u ovoj fazi postupka je zahtjev tužiteljice na utvrđenje prava vlasništva na suvlasničkom dijelu 1. tuženika Josipa Boboškića od 3/24 dijela, odnosno ranijih 9/72 dijela, na nekretninama pobliže označenima u točkama I do IV izreke ove presude. Tužiteljica svoj zahtjev činjenično temelji na tvrdnji da su predmetne nekretnine tijekom razdoblja duljeg od pedeset godina posjedovali njezini pravni prednici, nakon kojih je takav posjed nastavila ona sa svojom obitelji, pa smatra da je, uračunavanjem vremena posjedovanja svojih pravnih prednika, dosjelošću stekla pravo vlasništva i na suvlasničkom dijelu 1. tuženika.

9. Uvidom u aktualne zemljišnoknjižne izvatke i izvatke iz Baze zemljišnih podataka za zk.ul. 7, 269, 349 i 401 k.o. Belaj, sa stanjem na dan 14. listopada 2026., utvrđeno je da je na predmetnim nekretninama 1. tuženik Josip Boboškić upisan kao suvlasnik u 3/24 dijela, dok je tužiteljica upisana u suvlasničkim dijelovima od 7/24, 4/24 i 10/24, odnosno ukupno u 21/24 dijela.

10. Uvidom u posjedovni list broj 15 k.o. Belaj slijedi da su kao suposjednice upisane Ada Zohil i tužiteljica Nela Travalja, svaka u 1/2 dijela, te da su u tom posjedovnom listu, između ostalih, evidentirane kč.br. 1/75, 74, 186/31, 312/42,

322/12, 327, 329/2, 330, 331, 332, 333/1, 333/2, 338, 391, 396/1, 396/2, 397/1, 397/2, 401/1, 401/2, 401/3 i 402 k.o. Belaj.

11. Na temelju cjelokupnog provedenog dokaznog postupka, savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sukladno članku 8. ZPP, ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan.

12. Uviđajem na licu mjesta, provedenim uz sudjelovanje vještaka geodetske struke Slobodana Đekića, predmetne su nekretnine identificirane u naravi. Utvrđeno je da se radi o većem broju zemljišta različite kulture i načina uporabe, od šuma i pašnjaka do oranica, livada, vrta, dvorišta i kuće, pri čemu su pojedine nekretnine danas djelomično ili potpuno zarasle. Tako kč.br. 1/75 površine 38.595 m2 u naravi predstavlja šumu, kč.br. 322/12 šumu površine 13.810 m2, kč.br. 332 livadu površine 13.520 m2 koja je danas zarasla, dok kč.br. 333/1 površine 14.512 m2 čine oranica i pašnjak te je također djelomično zarasla. Više čestica u naravi čini međusobno povezane zemljišne cjeline.

13. Nalaz vještaka i priloženi katastarski planovi važni su i zbog toga što pokazuju da se predmetne nekretnine u naravi pojavljuju u nekoliko prostornih cjelina koje nose mjesne nazive pod kojima ih poznaje i tužiteljica. Tako su kč.br. 322/12, 322/14, 327 i 328 označene nazivom „Gorica“, kč.br. 329/2 nazivom „Dolci“, kč.br. 330 „Pored Stepena“, kč.br. 331 i 332 „Pored Cestu“, kč.br. 333/1 i 333/2 „Poli Frušvicu“, dok su kč.br. 401/1, 401/2, 401/3 i 402 označene nazivom „Ciganišće“.

14. Svjedok Dragan Runko iskazao je da su mu osobno poznate sve predmetne nekretnine, da je rodom iz toga kraja i da ih poznaje još od djetinjstva. Od 1974. pamti da ih koristi tužiteljica i njezina obitelj. Način korištenja opisao je prema naravi zemljišta: šume su služile za sječu drva za ogrjev i potrebe gospodarstva, dok su se oranice i pašnjaci obrađivali, kosili i koristili za uzgoj žita, kukuruza, krumpira i drugih kultura. Potvrdio je i da se takvom korištenju nitko nije protivio niti mu je poznato da bi se u vezi s tim nekretninama vodili sporovi.

15. Iskaz svjedoka Zorka Ivića u bitnome potvrđuje takvo posjedovno stanje. On je tijekom razdoblja približno od 1995. do 2000. predmetne nekretnine više puta obilazio s pokojnim suprugom tužiteljice Mariom Travaljom. Iskazao je da je Mario koristio sve predmetne nekretnine i prema njima se ponašao kao vlasnik te da se u mjestu znalo da one predstavljaju starinu tužiteljice i njezine obitelji. Tužiteljica i njezin suprug zemljišta su kosili, koristili za ispašu stoke, obrađivali ih i na njima sadili jednogodišnje kulture, dok su se šume koristile za ogrjev. Nakon smrti supruga tužiteljice gospodarenje nekretninama nastavila su njihova djeca.

16. Navedene iskaze valjalo je prihvatiti u dijelu u kojem svjedoci govore o činjenicama koje su osobno opažali. Okolnost što svjedocima nisu poznati obiteljski i nasljednopravni odnosi prednika tužiteljice ne dovodi u pitanje njihova neposredna saznanja o dugogodišnjem korištenju predmetnih nekretnina. Jednako tako, nije prihvaćen navod svjedoka Ivića da Josip Boboškić nije u srodstvu s tužiteljicom, jer je sam svjedok naveo da Josipa Boboškića ne poznaje, dok iz iskaza tužiteljice proizlazi da je riječ o bratu njezina pokojnog oca. Ta pogreška, međutim, ne dovodi u pitanje vjerodostojnost iskaza svjedoka o načinu i trajanju posjeda koje je osobno opažao.

17. Tužiteljica je iskazala da su predmetne nekretnine prije nje koristili njezina majka Marija Boboškić, rođena Čohilj, njezin pokojni otac Ivan i njegovi roditelji, Ivan i

Ivana. Nakon smrti oca nekretnine su nastavile koristiti ona i majka, a potom tužiteljica sa svojim suprugom i djecom. Način korištenja opisala je košnjom, čišćenjem, ispašom stoke, obradom zemljišta i sadnjom poljoprivrednih kultura.

18. Budući da je prvi iskaz tužiteljice u dijelu koji se odnosio na opseg korištenja većeg broja nekretnina ostao nedovoljno određen, ona je 12. listopada 2026. nadoslušana upravo o tim okolnostima. Tada je podrobnije opisala način na koji su ona i članovi njezine obitelji koristili pojedine zemljišne cjeline. Za kč.br. 1/75, koju nazivaju „Ravnice“, navela je da je obitelj smatrala da posjeduje cijelu česticu površine 38.595 m2 te da se šuma koristila za ogrjev. Iskazala je da joj je majka tu nekretninu još prije približno četrdeset godina pokazala kao njihovu te da je njezin djed Ivan jednoj osobi iz Gradinja dopuštao sječu drva uz naknadu. Pokojni suprug tužiteljice kasnije je istu nekretninu pokazao njihovoj djeci.

19. Za zemljišta „Gorica“ i „Dolci“ tužiteljica je iskazala da su se Dolci koristili za košnju, dok je Gorica služila kao pašnjak. Zemljišta koja naziva „Poli Stepen“, „Poli Cestu“ i „Poli Frušvić“ koristila su se dijelom za obradu, a dijelom za ispašu stoke. Za kuću na kč.br. *74 iskazala je da se u njoj rodila i u njoj živjela s roditeljima i djedom i bakom. „Brajdice“ su se orale i kosile, „Pod Ulike“ se koristio kao vrt, dok je za četiri nekretnine koje čine „Ciganišće“ navela da su se dvije obrađivale, a dvije koristile za ispašu krava.

20. Nadoslušanje tužiteljice otklonilo je dvojbu koja se mogla pojaviti zbog velikog broja i znatne ukupne površine predmetnih nekretnina. Iz njezina iskaza ne proizlazi da su se sva zemljišta koristila na jednak način niti da je svaki njihov dio bio trajno obrađivan, već da se način izvršavanja posjeda prilagođavao njihovoj naravi i gospodarskoj namjeni. Takav opis odgovara i stanju utvrđenom na uviđaju. Činjenica da su pojedini pašnjaci, oranice i livade danas zarasli ne znači sama po sebi da je posjed prestao, osobito imajući u vidu životnu dob tužiteljice i činjenicu da su se zemljišta ranije intenzivnije koristila, što potvrđuje i svjedok Zorko Ivić.

21. Kod ocjene posjeda šumskih i pašnjačkih nekretnina nije odlučno je li svaki njihov dio bio trajno fizički obrađivan. Faktična vlast nad takvom nekretninom očituje se upravo radnjama koje odgovaraju njezinoj prirodi – sječom drva, košnjom, ispašom, čišćenjem, obilaskom, davanjem drugome na korištenje i odlučivanjem o načinu gospodarenja. U tom je smislu osobito značajan iskaz tužiteljice o kč.br. 1/75, jer je osim sječe drva za potrebe vlastitog domaćinstva navela i da je njezin djed drugoj osobi dopuštao sječu uz naknadu. Takvo raspolaganje uporabom nekretnine po svojoj naravi predstavlja izvršavanje faktične vlasti kakvu redovito izvršava vlasnik.

22. Jedan od načina stjecanja prava vlasništva jest dosjelost, na kojoj tužiteljica temelji svoj zahtjev. Dosjelost je originarni način stjecanja prava vlasništva koji nastupa kada samostalni posjed određene kakvoće neprekidno traje kroz zakonom propisano vrijeme. Za razdoblje do 31. kolovoza 1980., na temelju Zakona o načinu primjene pravnih pravila donesenih prije 6. travnja 1941. („Narodne novine“ broj: 73/91.) i članka 388. stavka 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14.; dalje u tekstu: ZV), primjenjuju se pravna pravila Općeg građanskog zakonika sadržana u § 1452. do § 1477. OGZ. Prema tim pravilima bilo je potrebno da posjed ima odgovarajuću kakvoću i traje kroz propisano vrijeme. Posjed je istinit ako nije pribavljen silom, potajno, prijevarom ili zlouporabom

povjerenja, dok je pošten ako posjednik ne zna niti prema okolnostima ima razloga sumnjati da mu pravo na posjed ne pripada. U razdoblju od 1. rujna 1980. do 31. prosinca 1996. primjenjivao se Zakon o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91.; dalje u tekstu: ZOVO). Prema članku 28. ZOVO-a savjestan posjednik nekretnine stjecao je pravo vlasništva dosjelošću protekom dvadeset godina neprekidnog posjedovanja, dok se prema članku 30. istoga Zakona u vrijeme potrebno za dosjelost uračunavalo i vrijeme kroz koje su nekretninu posjedovali njegovi pravni prednici. Od 1. siječnja 1997. primjenjuje se ZV. Prema članku 159. tog Zakona samostalni posjednik nekretnine stječe vlasništvo dosjelošću ako njegov posjed ima zakonom propisanu kakvoću i neprekidno traje kroz propisano vrijeme. Za zakonit, istinit i pošten posjed potreban je protek deset godina, a za samostalni posjed koji je barem pošten protek dvadeset godina. Prema članku 160. ZV u vrijeme potrebno za dosjelost uračunava se i vrijeme za koje su pravni prednici sadašnjeg posjednika stvar neprekidno posjedovali kao samostalni posjednici odgovarajuće kakvoće.

23. Iz provedenih dokaza proizlazi da korištenje predmetnih nekretnina predstavljalo trajno gospodarenje zemljištima kao dijelom obiteljskog gospodarstva. Pojedine su se nekretnine koristile na način primjeren njihovoj naravi: oranice su se obrađivale, livade kosile, pašnjaci koristili za ispašu, šume za sječu drva, dok se kuća i zemljišta uz nju koriste kao sastavni dio obiteljske cjeline. O načinu korištenja odlučivali su tužiteljica i članovi njezine obitelji, bez traženja dopuštenja 1. tuženika i bez priznanja njegove faktične vlasti na bilo kojem dijelu predmetnih nekretnina.

24. Posebno je pritom valjalo imati u vidu da je 1. tuženik Josip Boboškić zemljišnoknjižno upisan kao suvlasnik. Sama činjenica suvlasničkog upisa ne priječi stjecanje njegova suvlasničkog dijela dosjelošću, ali zahtijeva utvrđenje da su tužiteljica i njezini pravni prednici cijele nekretnine držali kao svoje, a ne samo izvršavali ovlasti koje im pripadaju na temelju vlastitoga suvlasničkog dijela. Upravo takav način posjedovanja proizlazi iz rezultata dokaznog postupka.

25. Iskazi svjedoka i tužiteljice ne upućuju na to da se pri korištenju predmetnih nekretnina ikada izdvajao dio koji bi odgovarao suvlasničkom dijelu Josipa Boboškića. Naprotiv, zemljištima se gospodarilo kao cjelinama, prema njihovoj namjeni i mogućnostima obitelji. Nema dokaza da je 1. tuženik sudjelovao u odlučivanju o načinu njihova korištenja, da je njima osobno gospodario, da je od tužiteljice ili njezinih prednika tražio predaju u suposjed, diobu ili naknadu zbog korištenja.

26. Tužiteljica je pri nadoslušanju navela da su joj majka Marija i djed Ivan govorili kako je Josip prije odlaska iz države bio isplaćen, nakon čega se više nije javljao. Taj dio njezina iskaza nije prihvaćen kao dokaz postojanja pravnog posla kojim bi Josipov suvlasnički dio bio prenesen na njezine pravne prednike, budući da takav pravni posao nije dokazan odgovarajućom ispravom niti tužiteljica na njemu temelji svoj zahtjev. Taj navod, međutim, objašnjava zbog čega su članovi obitelji tužiteljice predmetne nekretnine tijekom dugog niza godina držali i koristili kao svoje te zbog čega nisu smatrali da posjed izvršavaju za račun Josipa Boboškića.

27. Poštenje takvog posjeda nije oboreno. Privremeni zastupnik 1. tuženika osporio je njegovu kakvoću i kontinuitet, ali nije iznio određene činjenice niti predložio dokaz koji bi upućivao na to da su tužiteljica ili njezini pravni prednici znali ili prema okolnostima morali znati da predmetne nekretnine nemaju pravo posjedovati na način

na koji su ih posjedovali. Nasuprot tome, dugogodišnje i javno korištenje nekretnina, način gospodarenja njima te izostanak protivljenja drugih osoba potvrđuju da je posjed izvršavan u uvjerenju da nekretnine pripadaju obitelji tužiteljice.

28. Za odluku nije bilo potrebno pouzdano utvrditi točan trenutak kada su još djed i baka tužiteljice stupili u posjed predmetnih nekretnina. U tom dijelu iskaz tužiteljice temelji se dijelom na onome što joj je prenijela majka, a njezini navodi o formalnom nasljednom slijedu nisu dovoljno precizni da bi se na njima mogao temeljiti zaključak o početku tijeka dosjelosti. Međutim, ta okolnost nije odlučna jer je neposrednim dokazima utvrđeno znatno dulje razdoblje posjeda od onoga koje je potrebno za stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

29. Svjedok Dragan Runko, koji predmetne nekretnine poznaje od djetinjstva, potvrđuje da ih tužiteljica koristi najmanje od 1974.. Njegov iskaz u pogledu kontinuiteta posjeda potvrđuje i svjedok Zorko Ivić, koji opisuje isti način gospodarenja tijekom devedesetih godina prošloga stoljeća, dok iz iskaza tužiteljice proizlazi da je predmetne nekretnine nastavila koristiti sa svojim suprugom, a da joj danas u njihovu gospodarenju pomažu njezina djeca. Stoga je kao najkasniji pouzdano utvrđeni početak posjeda koji je odlučan za računanje vremena dosjelosti valjalo uzeti 1974. godinu.

30. Budući da je posjed započeo prije stupanja na snagu ZOVO, a do 1. rujna 1980. rok dosjelosti nije bio dovršen, vrijeme posjedovanja proteklo do toga dana uračunava se u vrijeme potrebno za dosjelost. Prema pravnom pravilu § 1468. OGZ, kako je primjenjivano prema načelnom mišljenju Opće sjednice Saveznog vrhovnog suda broj 3/60 od 4. travnja 1960., za stjecanje vlasništva nekretnine dosjelošću bio je potreban protek dvadeset godina, a isti rok propisan je člankom 28. stavkom 4. ZOVO za savjesnog posjednika nekretnine. Računajući od najkasnije pouzdano utvrđene 1974. godine, taj je rok protekao najkasnije do kraja 1994., dakle za vrijeme važenja ZOVO.

31. Slijedom navedenoga, utvrđeno je da je tužiteljica predmetne nekretnine najmanje od 1974. neprekidno posjedovala kao vlastite, zajedno s članovima obitelji koji su ih koristili u okviru njezina obiteljskog gospodarstva, bez priznavanja posjedovne vlasti 1. tuženika. Savjesnost takvog posjeda nije dovedena u pitanje, a dvadesetogodišnji rok istekao je najkasnije do kraja 1994.. Time su ostvarene pretpostavke iz članka 28. stavka 4., u vezi s člankom 30. i člankom 72. stavcima 2. i 3. ZOVO, pa je tužiteljica dosjelošću stekla i suvlasnički dio 1. tuženika, sada upisan u 3/24 dijela. Stoga je odlučeno kao u točkama I do IV izreke ove presude.

32. Odluka iz točke V izreke temelji se na članku 85. stavku 3. ZPP, prema kojem je sredstva za pokriće troškova postavljanja i rada privremenog zastupnika dužan predujmiti tužitelj. Privremeni zastupnik 1. tuženika zatražio je za sastav odgovora na tužbu naknadu u iznosu od 250,00 EUR. Za navedenu radnju pripada mu nagrada u visini od 100 bodova prema Tbr. 8/1. Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23., 107/25.; dalje u tekstu: OT), što uz vrijednost boda od 2,00 EUR prema Tbr. 54. OT iznosi 200,00 EUR, a uvećano za PDV od 25 % prema Tbr. 46. OT ukupno 250,00 EUR.

33. Stoga je tužiteljici naloženo da privremenom zastupniku Bojanu Zustoviću na ime troška njegova rada isplati iznos od 250,00 EUR.

34. Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

U Pazinu, 6. studenog 2026.

Sudac:
Luka Zenić

Dokument je elektronički potpisan:
Luka Zenić
Vrijeme potpisivanja:
06-11-2026
08:31:35

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U PAZINU
2.5.4.97=#0C115641544852 2D323736373234363132373 6
OU=Signature
S=Zenić
G=Luka
CN=Luka Zenić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu bez obzira na to što nije na isto pristupila, odnosno od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano u 3 (tri) istovjetna primjerka (osim ako se podnosi elektroničkom komunikacijom), putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

DNA:
1. Tužiteljici po pun. – uz sudsku pristojbu na presudu
2. Tuženiku pod 1. po privremenom zastupniku
3. Republici Hrvatskoj, Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, Područnom uredu Pazin – po pravomoćnosti

Broj zapisa: **9-3088f-bccd3**

Kontrolni broj: **0bae6-0053c-de39c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Luka Zenić, O=OPĆINSKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.